

PRIMERA ACTIVITAT D'AVUACIÓ CONTINUADA: "ÚS PROFESSIONAL DELS TESTS"

Gemma Pérez Moliner

2.1.)

Definició de l'Objectiu: Avaluar en quin grau es presenta la conducta antisocial en el col·lectiu d'alumnes d'un mateix Centre Educatiu en edats compreses entre els 8 i els 16 anys.

Conducta a avaluar: Conducta antisocial.

Característiques a avaluar: agressivitat, introversió-extraversió, impulsivitat, excitabilitat, ajust social (seran indicadors rellevants per a determinar la presència de la conducta antisocial).

Col·lectiu: Alumnes d'un mateix Centre Educatiu amb edats compreses entre els 8 i els 16 anys.

Procediment d'avaluació: Administració de test de forma col·lectiva, en el mateix centre educatiu, durant l'horari d'assistència a classe (ja que pretenem assolir l'objectiu sense que la forma d'administració condioni als alumnes; per això, decidim que el test es passarà en un ambient familiar –la classe-, en un entorn que no coarti la possible conducta antisocial –p.e. com podria ocórrer a casa dels pares o al despatx del director-, i en un horari en que no es vegin minvades les habilitats mecàniques necessàries per a la realització del test –p.e. com podria ocórrer fora de l'horari escolar-).

2.2.)

Aplicarem un test EPQ (forma J).

Busca del test: Hem buscat al catàleg web de Tea Ediciones, en la busca de tests, hem determinat els paràmetres "personalitat", "qüestionaris de personalitat" y hem buscat per les paraules clau "conducta antisocial".

La busca ens dona el resultat "*EPQ, CUESTIONARIO DE PERSONALIDAD (FORMAS A Y J) (b) H. J. Eysenck y S. B. G. Eysenck*"

Si busquen informació sobre les aplicacions d'aquest test, trobem que la versió J està indicada per a nens i adolescents i que és d'aplicació col·lectiva.

El test EPQ-J avalua tres dimensions de la personalitat (test EPQ originalment pensat per a adults): Estabilitat-Neuroticisme, Extraversió-Introversió i Realisme-Psicoticisme; y a més, conté dues escales auxiliars: Sinceritat i Conducta antisocial. Aquest qüestionari de personalitat (per a nens i adolescents entre 8 i 15 anys) consta de 81 ítems de resposta dicotòmica (si, no).

L'objectiu d'aquest test és "*descriure, classificar i predir la conducta dels subjectes*", concretament, la tasca predictora aplicada a nens en edat escolar, consisteix en la detecció de conductes antisocials i desadaptades, donant la possibilitat d'intervenció de cara a prevenir les esmentades conductes.

En la informació proporcionada per Tea, es diu que està dirigit a l'*"Evaluación de tres dimensiones de la personalidad: Inestabilidad, Extraversión y Dureza, con una escala de sinceridad y otra de tendencia a conducta antisocial"*.

Per tant, concloem que és un test adient per a mesurar el que ens proposem.

2.3.)

El professional ha de procurar establir una bona relació amb les persones avaluades. Les ha de rebre amb cordialitat, els hi ha d'explicar en que consisteix la prova que han de passar, quins objectius es proposa, i ha de donar totes les instruccions necessàries per a la passació del test. Així, encara, el professional ha de contestar els dubtes dels avaluats referents a la mecànica del test que no hagin quedat prou clares.

El general, ens podem remetre a les "*Directrius internacionals per a l'ús dels tests*" per trobar el codi deontològic que regeix la relació del professional amb la/les persona/es avaluada/es.

2.4.)

Són necessaris coneixements psicològics i psicòmètrics sòlids, així com una comprensió profunda de tots els aspectes implicats en el procés avaluatiu.

A nivell particular de cada test, es requeririen coneixements sobre el test que es pretén utilitzar tals com, propietats tècniques, fiabilitat, validesa, estandardització, biaixos, anàlisi d'ítems, principis de mesura que permetin entendre correctament els resultats; coneixements sobre la teoria, models i constructes mesurats, de cara a la correcta aplicació del test; fonts d'obtenció d'instruments (Editorials, etc.); coneixements sobre avenços tècnics i actualització teòrica i pràctica constant (extret de "Directrices Internacionales para el uso de los Tests - <http://www.cop.es/vernumero.asp?id=40>)

Considerem que aquests coneixements previs són necessaris en tant que el professional és responsable per a l'elecció de la forma d'avaluació i per tant, de la consideració que la passació d'un test pot ser el mètode més adient per a avaluar una persona.

Si abans d'arribar al test el professional ha fet una avaluació prèvia (p.e. a través d'una entrevista) i ha trobat indicis de determinada conducta, aquests indicis determinaran quin tipus de test és aconsellable passar per a confirmar-la o extreure'n el grau en que es presenta. Sense els coneixements psicològics necessaris, el professional no es trobaria en condicions de decidir sobre aquesta conducta ni sobre quin test seria l'adient per a confirma-la o mesurar-la.

Per altra banda, un professional que no estigués convenientment ensinistrat sobre els diferents aspectes del procés avaluatiu, no podria tenir en compte les directrius tècniques per a la correcta aplicació del test, obtenint així resultats que podrien estar esbiaixats per l'entorn, la seva relació amb el pacient, o la pròpia manera d'administració.

Un cop passat el test, és necessari que el professional (o la persona designada per ell) posseeixi els coneixements psicòmètrics necessaris per l'anàlisi dels resultats i l'obtenció d'un diagnòstic. D'aquest procés se'n derivarà un tractament que serà tant més adequat com més acurades siguin les conclusions de l'anàlisi.

Podem concloure que de la correcta formació del professional (psicològica i psicòmètricament), se'n derivarà un tractament/orientació correcte que pot portar a la recuperació del pacient o bé un tractament incorrecte amb les conseqüències per a la salut del pacient/comunitat que això comporta.

2.5.)

Els aspectes a tenir en compte són bàsicament els relacionats en els punts 2.6, 2.7 i 2.8 de les Directrius internacionals per a l'ús dels tests. Les quals fan referència a :

.- La importància de la correcta puntuació del test per a l'obtenció d'uns resultats fiables que ens portin a un diagnòstic correcte i adient.

Això s'aconseguiria seguint fidelment els procediments de puntuació especificats en el manual del test, tenint en compte la precisió de les puntuacions, la correcta transformació de les mateixes a altres escales (i assegurant-se que aquestes escales són pertinents i precises)

.- Actualització i adequació dels barems de puntuació (que en cas contrari podrien portar a conclusions errònies).

.- Revisió dels resultats de cara a detectar possibles anomalies o errors comesos.

.- Descripció acurada dels resultats.

.- La correcta formació psicològica i psicòmètrica i la consegüent comprensió acurada de les bases teòriques, així com de les escales, normes i barems utilitzats portaran a la correcta interpretació dels resultats.

Haurem de tenir en compte els possibles biaixos, i la informació disponible sobre la persona avaluada i el context d'avaluació.

.- S'ha d'evitar la generalització de resultats a altres aspectes que no són estrictament mesurats pel test; i per extensió, s'ha d'evitar la generalització d'aquests resultats a altres persones que, tot i compartint característiques amb l'avaluat, no hagin estat mesurats.

.- La comunicació dels resultats es farà de forma oral o escrita i dirigida a aquells que ens hagin demanat els mencionats resultats; amb el consentiment de l'avaluat (o els seus representants) si aquest no és el destinatari dels resultats.

.- El professional s'haurà d'assegurar que la informació continguda a l'informe (oral o escrit) és entesa per el receptor del mateix (evitant interpretacions errònies). Assegurant-se també que entén la confidencialitat de les dades, el període en que aquestes estaran disponibles i les limitacions a nivell diagnòstic que representen.

.- S'ha de deixar clar l'ús que tindran els resultats obtinguts.

.- La comunicació de resultats seguirà les normes mínimes de relació del professional amb el pacient.